

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 3To/128/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6321010198
Dátum vydania rozhodnutia: 15. 02. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Štefan Novák, LL.M.
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2022:6321010198.1

Uznesenie

Krajský súd v Banskej Bystrici v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Štefana Nováka LL.M., a sudcov JUDr. Ľubomíra Bušika, PhD. a Mgr. Jána Bednára v trestnej veci obžalovaného S. R. pre zločin sexuálneho násillia podľa § 200 ods. 1, ods. 2 písm. b) Trestného zákona, prejednal na verejnom zasadnutí konanom dňa 15. februára 2022 odvolanie prokurátora Okresnej prokuratúry Brezno proti rozsudku Okresného súdu Brezno sp. zn. sp. zn. 6T/61/2021 zo dňa 25.10.2021 a takto

rozhodol:

Podľa § 319 Tr. por. odvolanie okresného prokurátora **z a m i e t a**.

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom bol obžalovaný S. R. podľa § 285 písm. a) Tr. por. oslobodený spod obžaloby prokurátora Okresnej prokuratúry Brezno, sp. zn. 2 Pv 61/21/6603-54 zo dňa 30. 06. 2021 pre zločin sexuálneho násillia podľa § 200 ods. 1, ods. 2 písm. b) Trestného zákona s poukazom na ustanovenie § 139 ods. 1 písm. a) Trestného zákona, na tom skutkovom základe, že

dňa 27. 02. 2021 približne o 18.15 h, v L. - B. P., ul. L., v parku nad autobusovou zástavkou, ktorá je pri hlavnej ceste 1/66, pristúpil k maloletej I. B., nar. XX. XX. XXXX, bytom L., B. P., L. 2030/24 a proti jej vôli ju chytil za ruku a druhou rukou ju cez oblečenie chytil za prsia, stehná a v rozkroku a krikom požadoval od nej, aby išla s ním a vyzliekla si šaty, pričom I.B. počas toho plakala a žiadala, aby jej dal pokoj,

pretože nebolo dokázané, že sa stal skutok, pre ktorý je obžalovaný stíhaný.

Proti citovanému rozsudku po jeho vyhlásení podal prokurátor odvolanie v neprospech obžalovaného, ktoré dodatočne písomne zdôvodnil. V podanom odvolaní úvodom citoval hodnotenie dôkazov okresným súdom. Následne vyslovil názor, že v danom prípade rozdielnosti v prvotnej a druhotnej výpovedi poškodenej možno vyvodiť zo záveru znaleckého posudku č. 32/2021. Podľa vyjadrenia znalkyne poškodená mal. I.B. je vo všeobecnosti schopná primerane vnímať udalosti a tiež je schopná primerané vnímať aj špecifické vyšetrované udalosti. Jej pamäťové funkcie sú kvantitatívne na normálnej úrovni, aj keď je roztržitá, jej pozornosť výrazne kolíše, a preto je jej reprodukcia prežitého nepresná a roztržitá vo všeobecnosti aj vo vzťahu k vyšetrovanej udalosti. Teda uvedeným možno vysvetliť aj isté nepresnosti v jej výpovediach pri snahe o podrobnejší popis udalosti. Podľa vyjadrenia znalkyne poškodená mal. I.B. situáciu s obvineným dlhodobo vníma ako ohrozujúcu, čo ju viedlo tiež k účelovému zveličeniu informácií o vyšetrovanej udalosti. V tejto dlhodobej ohrozujúcej situácii prežíva strach, ohrozenie a pocity bezmocnosti. Sklony ku konfabuláciám, či patologickému klamstvu však znalkyňa u poškodenej mal. I.B. nekonštatovala. Je potrebné pripustiť, že poškodená mal. I.B. pri prvom výsluchu situáciu do istej miery zveličila v tom smere, že už pri načiahnutí do vrecka obvineným mala pocit, že tento ide vytiahnuť nôž, čo sa napokon nepotvrilo. Možno to však pripísať vyhrotenej situácii, ktorá v parku nastala, a ktorej predchádzalo dlhodobé konanie zo strany obvineného voči jej osobe, ktoré prežívala ako ohrozujúce a ktoré v nej vyvolávalo strach, pričom k zlepšeniu správania sa obvineného voči jej osobe nedošlo ani potom, ako mu opakovane dohovárali jej príbuzní. Napriek uvedenému má za to, že prvotnú

výpoveď poškodenej mal. I.B. (zo dňa 28.02.2021), možno vo všeobecnosti považovať za vierohodnú. Je zrejmé, že zo situácie, ktorá v parku nastala, mala poškodená mal. 1. B. strach a vnímala ju ako ohrozujúcu. Vzniknutú situáciu rovnako vnímali aj jej kamaráti, ktorí boli priamymi svedkami udalosti, a to mal. J. L., mal. V. G. a mal. H. H., u ktorých s výnimkou mal. H. H., znalkyňa nezistila sklony k fantazijnému spracovaniu udalosti alebo ku konfabuláciám. Strach zo správania obvineného bol reálny. V tejto súvislosti poukázal na výpoveď svedka mal. J. L., ktorý bol priamym svedkom udalosti, ktorý síce pri druhom výsluchu taktiež pripustil, že pri prvej výpovedi klamal v tom smere, že u obvineného videl nôž, to však len pod vplyvom toho, že všetci ostatní to uvádzali, pričom sa o obvinenom hovorilo, že nosí so sebou nôž. V podstatných skutočnostiach však zotrval na svojej prvotnej výpovedi, pričom opakovane uviedol, že obvinený poškodenu mal. I.B. v parku obťažoval, obchytával ju, chytal ju za prsia a tam dole, držal ju, ťahal ju za ruku, nútil, aby sa s ním rozprávala inak jej niečo aj V. spraví, pričom poškodená plakala. Uvedené korešponduje s tým, ako skutok pri svojom prvom výsluchu popísala poškodená mal. I.B. Skutočnosť, že plakala a bola vystrašená potvrdila aj svedkyňa poškodená H. L., matka mal. I.B., ktorá sa ju vybrala do parku hľadať. H. L., matka mal. A., ktorá na uvedenom zotrvala aj pri výsluchu na hlavnom pojednávaní s tým, že uviedla, že mal. A. jej povedala, že ju obžalovaný držal. V tejto súvislosti dodal, že zmeny vo výpovediach priamych svedkov nie sú, aj v spojení s inými dôkazmi, ktoré boli vykonané, takého významu, že by z nich vyplývalo, že obžalovaný sa skutku uvedeného v obžalobe nedopustil. Záverom vyslovil názor, že z dôkazov zabezpečených v priebehu prípravného konania jednoznačne vyplýva, že obžalovaný S. R. sa vo vzťahu k poškodenej mal. I.B. dlhodobo správa neprimerane, jeho správanie nielen poškodená mal. I.B. ale aj jej najbližšie okolie vnímalo ako obťažujúce, mali pocit ohrozenia poškodenej mal. I.B. v sexuálnej oblasti. Má za to, že je možné konštatovať, že konaním obžalovaného S. R. boli naplnené všetky obligatórne znaky skutkovej podstaty zločinu sexuálneho násillia podľa § 200 ods. 1, ods. 2 písm. b) Tr. zák. s poukazom na ust. § 139 ods. 1 písm. a) Tr. zák. Navrhol, aby krajský súd, rozsudok Okresného súdu Brezno 6T/61/2021 zo dňa 25.10.2021 zrušil z dôvodov podľa § 321 ods. 1 písm. b), c) Tr. por. a podľa § 322 ods. 1 Tr. por. vrátil vec Okresnému súdu Brezno, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol.

Zástupca krajského prokurátora na verejnom zasadnutí odvolacieho súdu uviedol, že sa v plnom rozsahu sa stotožňuje s odôvodnením odvolania okresného prokurátora a navrhol, aby odvolací súd napadnutý rozsudok zrušil a vec mu vrátil na nové prejednanie a rozhodnutie.

Obžalovaný na verejnom zasadnutí odvolacieho súdu uviedol, že súhlasí ako vo veci rozhodol okresný súd a navrhol, aby odvolací súd zamietol odvolanie prokurátora.

Krajský súd Banská Bystrica ako súd odvolací, predtým ako začal plniť svoju preskúmvaciu povinnosť podľa § 317 ods. Tr. por. zistil, že odvolanie prokurátora bolo podané včas, v lehote ustanovenej § 309 Tr. por., odvolanie bolo podané oprávnenou osobou v súlade s § 307 ods. 1 písm. b), pričom nedošlo k vzdaniu sa práva na podanie odvolania alebo k späť vzatiu podaného odvolania v zmysle § 312 Tr. por. a preto odvolací súd nepostupoval podľa § 316 Tr. por..

Podľa § 317 ods. 1 Tr. por., ak nezamietne odvolací súd odvolanie podľa § 316 ods. 1 Tr. por. alebo nezruší rozsudok podľa § 316 ods. 3 Tr. por., preskúma zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo, na chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané, prihliadne len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. por. V tejto súvislosti zistil, že odvolanie prokurátora nie je dôvodné.

Pokiaľ prokurátor namieta hodnotenie dôkazov súdom prvého stupňa, tak odvolací súd v tomto smere pripomína, že v súčasnej trestnoprávnej teórii a praxi platí neprekročiteľná zásada, že ak súd prvého stupňa postupoval pri hodnotení dôkazov dôsledne podľa ustanovenia § 2 ods. 12 Tr. por., teda že vykonané dôkazy hodnotil podľa svojho vnútorného presvedčenia, založeného na starostlivom uvážení všetkých okolností prípadu jednotlivou i v ich súhrne a vzájomných súvislostiach a pokiaľ urobil logicky odôvodnené skutkové zistenia, nemôže odvolací súd vstupovať do tohto hodnotenia dôkazov a nariadiť súdu nižšieho stupňa k akým záverom má dospieť. Hodnotenie dôkazov je totiž výsostným právom súdu prvého stupňa, ktorý dôkazy vykonáva. Na základe týchto úvah možno potom vysloviť, že ak prvostupňový súd dospeje k určitému záveru a tento záver je výsledkom logického konania a uvažovania, nemožno mu potom vytknúť žiadne pochybenie. Z napadnutého rozsudku je totiž zrejmé, ktoré skutočnosti vzal súd za preukázané, o ktoré dôkazy svoje skutkové zistenia oprel a akými úvahami

sa riadil pri vyhodnotení vykonaných dôkazov. Odvolací súd v prejednávacom prípade dospel k záveru, že súd prvého stupňa jednotlivé svedecké výpovede, znalecké posudky a ďalšie dôkazy, o ktoré sa vo svojom rozhodnutí oprel, napriek výhradám prokurátora, riadne vyhodnotil a vysporiadal sa so všetkými skutočnosťami vyplývajúcimi z obsahu vykonaného dokazovania a postupoval v dokazovaní v súlade s vyššie zmieneným ustanovením Trestného poriadku. Závery súdu prvého stupňa, ktoré v smere skutkových zistení z týchto dôkazov vyvodil, považuje odvolací súd za logické a zodpovedajúce vykonaným dokazovaním.

V reakcii na odvolacie námietky obžalovaného k skutkovým okolnostiam odvolací súd zdôrazňuje, že si v celom rozsahu argumentáciu súdom prvého stupňa uvedenú v napadnutom rozsudku v plnom rozsahu osvojil a bolo by nadbytočné ju na tomto mieste znovu opakovať, napriek tomu odvolací súd k veci dodáva.

Z vykonaného dokazovania súdom prvého stupňa je zistiteľné, že obžalovaný S. R. rigorózne popiera spáchania žalovaného skutku. Podľa obžaloby má byť obžalovaný usvedčovaný výpoveďou poškodenej mal. I. B., podporenou výpoveďami priamych svedkov mladších ako 18 rokov mal. J. L., mal. H. H. a mal. V. G., ako aj výpoveďami nepriamych svedkov, a to svedkyne poškodenej H. L. (matky poškodenej mal. I.B.), svedkyne A. L. (starej matky poškodenej mal. I.B.)

Krajský súd pripomína, že pokiaľ obžalovaný popiera spáchanie skutku, tak usvedčujúce výpovede svedkov (ako dôkazný prostriedok), musia byť jasné, logické, zrozumiteľné, presvedčivé, vierohodné a zároveň nesmú byť inými dôkazmi spochybniteľné. V danom prípade okresný súd vo svojom rozhodnutí správne konštatoval, že „výpovede priamych svedkov mal. I. B., mal. P. B., mal. M. M., mal. L. D., ktoré sa nielenže líšia medzi sebou, ale existujú značné rozdiely aj medzi prvotnými a druhotnými výpoveďami jednotlivých svedkov, týkajúce sa nielen detailov, ale aj celkového priebehu páchania skutku, ktorý kladie obžaloba obžalovanému za vinu, ako aj na výpovede nepriamych svedkov, na závery znalcov v znaleckých posudkoch, výpoveď znalkyne a v neposlednom rade aj na skutočnosť, že obžalovaný od samého začiatku popiera svoju vinu zo spáchania skutku, ktorý sa mu kladie za vinu“.

Odvolací súd k tomu dodáva, že inými dôkazmi sa rozpory vo výpovediach svedkov v priebehu súdneho konania nepodarilo objasniť. V tejto súvislosti je potrebné poukázať aj na znalecký posudok znalkyne Mgr. E. H., z ktorého záverov vyplýva, že maloletá I. B., nemá vzťah k morálnym hodnotám, klamstvo pre ňu nepredstavuje výraznejší morálny problém, ako aj, že účelovo zveličila informácie o vyšetrovanej udalosti. Taktiež uviedla, že mal. svedkovia, situáciu zdramatizovali a zveličili, aby tomu dodali taký dôraz. Taktiež je potrebné poukázať na výpoveď matky mal. poškodená H. L., ktorá uviedla, že dcéra sa jej priznala, že to, čo hovorila, nie je pravda, obžalovaný ju neobchytával a ani nemal nožík, že si to celé vymyslela, lebo sa ho bála a nevedela, čo má od neho očakávať. Odvolací súd hodnotil aj možnú motiváciu obžalovaného v kontexte znaleckým posudkom znalca MUDr. R. F., ktorý uviedol, že obžalovaný netrpí poruchou sexuálnej preferencie, vrátane pedofílie (teda sexuálnou deviáciou). Aj táto skutočnosť následne do určitej miery znižuje kvalitu výpovedí, ktoré usvedčujúcu obžalovaného. V danom prípade teda dôkazy, ktoré majú obžalovaného usvedčovať nie sú presvedčivé, pričom vzbudzujú pochybnosti o skutkovom deji.

Keďže vo veci boli vykonané všetky dostupné dôkazy, pričom po ich zhodnotení, neboli spoľahlivo preukázané všetky dôležité okolnosti žalovaného skutku, teda či žalovaný skutok sa stal. V súvislosti s „dôkaznou núdzou“, aká sa vyskytla v posudzovanom prípade, odvolací súd poukazuje na zásadu „in dubio pro reo“, teda v pochybnostiach v prospech obžalovaného, vyplývajúcu z ust. § 2 ods. 4 <aspi://module='ASPI'&link='301/2005 Z.z.%25232'&ucin-k-dni='30.12.9999'> Tr. por., použitie ktorej prichádza do úvahy vtedy, ak pochybnosti, ktoré vznikli v trestnom konaní o dokazovanej skutočnosti, trvajú aj po vykonaní a zhodnotení všetkých dostupných dôkazov, ktoré môžu reálne prispieť k náležitému zisteniu skutkového stavu, a to v rozsahu nevyhnutnom na objektívne, stavu veci a zákonu zodpovedajúce spravodlivé rozhodnutie.

Krajský súd dodáva, že okresný súd správne aplikoval ustanovenie § 285 písm. a) Tr. por., pretože z dokazovania vykonaného orgánmi činnými v trestnom konaní a súdom nemožno spoľahlivo (bez rozumných a dôvodných pochybností) uzavrieť, že sa stal skutok, pre ktorý je obžalovaný stíhaný, preto súd prvého stupňa správne obžalovaného spod obžaloby oslobodil. K tomuto dôvodu oslobodenia

odvolací súd poznamenáva, že v takomto prípade sa nevyžaduje, aby bolo bez pochybností preukázané, že sa skutok nestal, stačí len pochybnosť o tom, či sa stal.

Vzhľadom na uvedené dôvody odvolací súd nepovažoval odvolanie prokurátora za dôvodné, preto odvolanie prokurátora podľa § 319 Tr. por. zamietol.

Rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Banskej Bystrici jednomyseľne (§ 163 ods. 4 Trestného poriadku v spojení s § 180 Trestného poriadku).

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu ďalší riadny opravný prostriedok nie je prípustný.